

[Melchior.]

ner hører, at han ikke er nødt til ligesom et andet ganske almindeligt menneske, ja, et folketingsmedlem som sagt eller en anden ansat eller valgt person, at præstere et bestemt pensum arbejde inden for en bestemt given tid.

Hr. Chr. Christensen var også inde på den skæve geografiske fordeling i kunstfondets repræsentantskab. Jeg er selv valgt i Jylland og burde måske af den årsag støtte hr. Chr. Christensens betragtninger, men det gør jeg ikke, for jyderne er ikke så ringe, som man forsøger at gøre dem til. Denne geografiske betragtning, dette geografiske kriterium, er to-talt forfejlet. Det er logisk, at der i en hovedstad, hvor ret mange funktioner er samlet, kunstakademi, opera og mange andre ting, som ikke kan findes mange steder rundt omkring i landet, vil være et særligt miljø, som gør det ganske naturligt, at man har en rigere valgmulighed blandt mennesker, der kortere eller længere tid bor dér. Det er revnende lige-gyldigt i vort lille land med dette geografiske kriterium. Vi skal vælge de rigtige mennesker, og så er det ganske ligegyldigt, om de bor i den ene kommune eller i den anden kommune.

Denne lille geografiske betragtning får mig til at sige, at er der noget, der er geografisk stort ved Danmark, så er det Færøerne og Grønland, og dér mangler vi måske nok mulighed for at støtte det, som sikkert heller ikke kunne få flertal ved en folkeafstemning, men det er heller ikke afgørende, nemlig at den kunststudfoldelse, der findes i den del af Danmark, som er Færøerne og Grønland, deres lille befolkningstal til trods, blev mere integreret i den danske kunst, og at den blev danske mennesker mere bekendt.

Hr. H. C. Hansen siger, at enhver udvælgelse er censur. Det lyder logisk og er smadderforkert. Så skulle altså enhver redaktør være censor. Nu blev der før talt om, at vi skal kunne stave rigtigt, men vi skal også kunne forstå de ord rigtigt, som vi staver. Der står i den store danske ordbog følgende forklaring på censur: det er et »kritisk gennemsyn, som offentlig myndighed af politiske eller moralske grunde underkaster et skrift og lignende, inden det må offentliggøres.« Derfor er enhver udvælgelse naturligvis ikke lig med censur.

Min sidste bemærkning skal gælde den disput, jeg kom i med hr. Ninn-Hansen fra det konservative folkeparti. Jeg vil gerne til-

slutte mig det, kulturministeren sagde, og gøre opmærksom på, at jeg aldrig nogen sinde har drømt om at beskyldte det konservative folkeparti for at ville have censur, men jeg sagde ordret: enhver flirt med censuren fører til utroskab imod friheden. Og det er en flirt med censuren at ville have en politisk kontrol med kunstværker og i det hele taget at ville sætte ind over for endnu uskabte kunstværker, altså før disse har haft lejlighed til at blive præ-senteret.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for ministerens bemærkninger om mit første indlæg, dem var jeg glad for, og jeg kan køre det videre og sige det samme til fru Nathalie Lind. Jeg er ked af det, hvis jeg har bedømt fru Nathalie Linds indlæg for snævert, og jeg beder om tilgivelse for det. Men jeg vil gerne her understrege, for at der ikke skal være nogen tvivl om det, at jeg finder det ikke uvæsentligt at diskutere det, som jeg i mit første indlæg kaldte målforskningen, og jeg håber ikke, der er nogen misforståelse på det punkt, for det er noget meget, meget væsentligt også.

Må jeg derefter sige til fru Nathalie Lind, at når der bliver talt om ankeinstans, må jeg på det skarpeste tage afstand fra noget sådant. En sådan ankeinstans kan kun virke som et instrument, der til syvende og sidst vil føre til censur. Man vil i 3 mands udvalgene helt uundgåeligt begynde at spekulere på: hvilke hensyn skal vi nu tage for ikke at risikere at blive overstemt, når der bliver klaget over vores afgørelse? Noget sådant må ikke indføres. Man kan bare tænke på den skade, der skete omkring diskussionen af tildelingen af filmstøtten, hvor vi oplevede for mig i hvert fald meget nedslående resultater. Jeg skal nok lade være med at komme nærmere ind på det her.

Så vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til det, som hr. H. C. Hansen fra fremskridts-partiet kom med. Jeg forstod hr. H. C. Hansen på den måde, at han var imod kunstfonden, alene fordi man derigennem ville få censur. De kunstnere, der får støtte, hvad enten det er den ene eller den anden slags kunstnere, får et blåt stempel, som gør det endnu vanskeligere for de unge eller andre, der tegner noget nyt, der tegner morgendagen, at komme frem, og det skulle være grunden alene. Det glæder mig, for så kan vi jo begynde at lede efter, hvordan